

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 235: Không Rơi Vào Tướng Đoạn Diệt, Thì Người Tu Phước Là Thích Hợp Nhất

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 016)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Bất nhập đoạn diệt tướng, tác tu phước giả tối nghi.】 *(Nghĩa là: Không rơi vào tướng đoạn diệt, thì người tu phước là thích hợp nhất.)*

“Đoạn diệt” chính là Không, [nhưng ở đây] quyết định chẳng lạc vào Không. Một người thích làm việc thiện, thích làm việc tốt, thì người này làm sao có thể trụ vào Không cho được! Trụ vào Không nghĩa là cái gì cũng chẳng muốn làm, cái gì cũng không chịu làm, hạng người đó mới là trụ vào Không. Cho nên, người tu phước, họ ngày ngày đều muốn làm việc tốt, ngày ngày đều làm việc thiện.

Trước đây, Tiên sinh Liễu Phàm tiếp nhận sự giáo huấn của Thiền sư Vân Cốc, điều kiện của ông ấy chính là “Trì giới tu phước”. Ông ấy thực sự có đủ điều kiện này, ông giữ phép tắc, giữ quy củ, thật sự là ít ham muốn và biết đủ (thiểu dục tri túc). Thiền sư Vân Cốc cũng nhận thấy người này có thể dạy được! Cái điều kiện “có thể dạy được” ấy, chính là giữ quy củ, giữ phép tắc, chịu tu thiện, hạng người như vậy mới có thể dạy. Phật Bồ Tát chẳng nỡ bỏ rơi họ, nhất định phải giúp đỡ họ, phải dạy dỗ họ, vì họ đã hội đủ điều kiện này.

Sau khi tiếp nhận sự chỉ dạy của Thiền sư Vân Cốc, ông Liễu Phàm thật sự “nhật hành nhất thiện” (mỗi ngày làm một việc thiện). Về sau, khi quả báo lành ấy hiện tiền, niềm tin đầy đủ, có ngày ông làm đến mười mấy việc thiện. Ông ấy dốc sức mà làm, chân thật đi làm, như vậy là đúng rồi, quyết định chẳng lạc vào Không!

Tâm địa thanh tịnh, không mưu cầu hưởng thụ, biết đủ thường vui, [như vậy là] **không chấp Có** (bất trước Hữu); không tham cầu nữa là không chấp Có. Lại chịu nỗ lực làm việc thiện, [như vậy là] **không chấp Không** (bất trước

Không). Không và Có hai bên đều chẳng trụ, điều này hoàn toàn tương ứng với lý luận và phương pháp được giảng trong *Kinh Kim Cang*, làm sao ông ấy không tin cho được! Đương nhiên là sanh khởi niềm tin chân thật (sanh thực tín). Thế Tôn nói ra đạo lý này, giải thích vì sao lại sanh khởi niềm tin chân thật, đạo lý chính là ở chỗ này.

Chúng ta hãy ngẫm nghĩ xem, quả thật rất hợp tình, hợp lý, hợp pháp. Điều quan trọng là, quay ngược lại chúng ta phải tự mình nghiêm túc phản tỉnh, xem chúng ta có hội đủ hai điều kiện cơ bản này hay không. Nếu đã có đủ, thì phải nỗ lực nghiêm túc, bạn có khả năng thành tựu. Nếu chưa có đủ, mà bạn có duyên nghe được pháp môn này, nghe được bộ kinh này, thì cũng không đơn giản đâu. Nói cách khác, thiện căn phước đức của bạn tuy chưa chín muồi, nhưng đã tiệm cận sự chín muồi rồi, hãy nỗ lực bồi dưỡng thật tốt thì sẽ thành tựu thôi. Tất cả mọi người chúng ta đều có phần.

Hôm nay tôi giảng đến đây.